

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

30
Παρασκευή
Νοεμβρίου 2007

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (ΕΤΟΣ)

Πρόεδρος
Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος
Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη

Θεοφάνης Καραγιώργος

Στέλλα Μπότσα

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

Συντονισμός - Επιμέλεια ύλης:

Θεοδώρα Καραμανίδου

Μεταφράσεις:

Γλώσσημα και Βερχάιμ

Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.:

Νώντας Στυλιανίδης

Φωτογραφία Εξωφύλλου:

Άρης Ράμμος

Σχεδιασμός εντύπου:

pad advertising

Φιλμ - Εκτυπώσεις:

ΚΑΠΑ-ΜΙ Κουρτίδου-Μυλαράκης

30
Παρασκευή
Νοεμβρίου 2007

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης
ώρα έναρξης: 21:00

Κάρολος Τρικολίδης
διεύθυνση ορχήστρας

Σιρανούς Τσαλικιάν
σοπράνο

Δήμος Γκουνταρούλης
βιολοντσέλο

J. S. Bach (1685-1750)

Σουίτα αρ. 3 για βιολοντσέλο σόλο
σε ντο μείζονα, BWV 1009
Διάρκεια: 13'

C. P. E. Bach (1714-1788)

Κοντσέρτο για βιολοντσέλο, έγχορδα
και μπάσο κοντίνου σε λα ελάσσονα, Wq 170
Μπάσο κοντίνου: Μάρκελλος Χρυσικόπουλος
Διάρκεια: 25'

I. Allegro assai
II. Andante
III. Allegro assai

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

G. Mahler (1860-1911)

Συμφωνία αρ. 4 σε σολ ελάσσονα
Διάρκεια: 54'

I. Moderato
II. Movimento con comodo, senza fretta
III. Tranquillo (Poco adagio)
IV. Molto piacevole
(«Απολαμβάνουμε τις ουράνιες χαρές...»)

J. S. BACH (1685-1750)

ΣΟΥΙΤΑ ΑΡ. 3 ΓΙΑ ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ ΣΟΛΟ ΣΕ ΝΤΟ ΜΕΙΖΟΝΑ, BWV 1009

Οι έξι σουίτες για βιολοντσέλο σόλο γράφηκαν στο Κοthën μεταξύ του 1720 και 1723. Την περίοδο εκείνη ο Bach προσπαθούσε να δημιουργήσει μια νέα τεχνική για το βιολοντσέλο, συνθέτοντας αυτά τα πρωτοποριακά κομμάτια υψηλής τεχνικής. Το πρώτο και προφανώς πιο αξιόπιστο από τα τέσσερα χειρόγραφα του 18ου αιώνα που περιέχουν τις έξι σουίτες είναι ένα αντίγραφο από την Anna Magdalena Bach, δεύτερη σύζυγο του συνθέτη, η οποία ήταν μουσικός αλλά και αντιγραφέας των έργων του. Η απουσία προσωπικών σχολίων του Bach για τα έργα αυτά έχει καταστήσει τις σουίτες έργα σχεδόν αινιγματικά, με ερωτήματα που απασχολούν τους τσελίστες όλων των εποχών, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα πολλών διαφορετικών ερμηνειών.

Τα τελευταία χρόνια αφιερώθηκαν στη μελέτη του πρώτου χειρογράφου της Anna Magdalena Bach. Σε αυτό βρίσκουμε μια τόσο παράτυπη

φαινομενικά και ιδιόμορφη σύνδεση μεταξύ των μερών της κάθε σουίτας (συγκριτικά με τα υπόλοιπα τρία χειρόγραφα), που η άρτια εκτέλεση των έργων απαιτεί τεχνικές υψηλού επιπέδου. Αν κάποιος, ωστόσο, αποφασίσει να παίξει τις σουίτες ακριβώς όπως υποδεικνύεται από τα δοξάρια -κατά τον ιταλικό τρόπο εκτέλεσης των κομματιών της εποχής εκείνης-, χωρίς δηλαδή καμιά διορθωτική παρέμβαση στο κείμενο, θα διαπιστώσει έκπληκτος ότι οδηγούν στην ακουστική τελειότητα. Η σύνδεση που υπάρχει μεταξύ των μουσικών συμβόλων είναι ιδιαίτερα πλούσια και δίνει την εντύπωση εξέλιξης ενός ζωντανού διαλόγου.

Η σημερινή παρουσίαση της σουίτας Νο 3 για βιολοντσέλο σόλο βασίζεται στο πρώτο χειρόγραφο της Anna Magdalena Bach.

Δήμος Γκουνταρούλης

C. P. E. BACH (1714-1788)

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥ CARL PHILIPP EMANUEL BACH: ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ ΚΑΙ ΠΑΘΟΣ

Θα πρέπει να ήταν δύσκολη απόφαση (ή από την άλλη πλευρά πολύ εύκολη) για τον νεαρό Carl Philipp Emanuel Bach, δεύτερο γιο του Johann Sebastian από την πρώτη γυναίκα του Maria Barbara, να παρατήσει τα νομικά, για να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στη μουσική και να κάνει καριέρα ως τσεμπαλίστας και συνθέτης. Η σύγκριση με τον πατέρα του θα ήταν αναπόφευκτη και για τον ίδιο και για τους άλλους. Όμως, ο Carl Philipp Emanuel έγινε ο πιο σημαντικός, αυθεντικός και παραγωγικός συνθέτης από τους γιους του Bach, συνδετικός κρίκος της μουσικής του πατέρα του με το νέο ύφος και τον κλασικισμό, αλλά ταυτόχρονα καινοτόμος και πρόδρομος του ρομαντισμού. Ο Beethoven τον θαύμαζε, ο Haydn είχε μελετήσει έργα του μεθοδικά και ο Mozart είχε πει τη γνωστή φράση: *“είναι ο πατέρας, εμείς είμαστε τα παιδιά”*. Κατάφερε λοιπόν άθελά του ο Carl Philipp Emanuel να αντιστρέψει τους ρόλους, να πάρει τη θέση του πατέρα του και να γίνει ο ίδιος πνευματικός πατέρας μερικών από τους σημαντικότερους συνθέτες της δυτικής μουσικής.

Ο C.P.E. Bach γεννήθηκε το 1714 στη Weimar. Αρχισε από μικρός, όπως ήταν φυσικό, να μα-

θαίνει μουσική με τον πατέρα του, ο οποίος ήταν, όπως αναφέρει και στην αυτοβιογραφία του, ο μοναδικός του δάσκαλος. Αριστερόχειρας, δεν έμαθε βιολί και βιόλα, αλλά φλάουτο, όργανο και τσέμπαλο και στα έντεκα του χρόνια ήταν ικανός να παίζει οποιοδήποτε κομμάτι του J.S.Bach! Αφού τελείωσε τις σπουδές του στη νομική, δέχτηκε την πρόσκληση του τότε πρίγκηπα και μελλοντικού βασιλιά της Πρωσίας, Φρειδερίκου Β΄ του Μεγάλου, και μπήκε στην υπηρεσία του το 1738 ως κύριος τσεμπαλίστας στην αυλή του Potsdam και του Βερολίνου, όπου παρέμεινε για τα επόμενα 30 χρόνια της ζωής του.

Ο Φρειδερίκος, που ήταν αρκετά καλός φλαουτίστας, αγαπούσε με πάθος και υποστήριζε ιδιαίτερα τη μουσική – ακόμη και στις πολεμικές του εκστρατείες, έπαιρνε μαζί του μουσικούς, για να μπορεί να παίζει ή να ακούει κοντσέρτα μουσικής δωματίου καθημερινά! Όμως ο C.P.E. ήταν άλλος ένας, ανάμεσα στους διάφορους εξαιρετικούς μουσικούς της εποχής που ο Φρειδερίκος είχε στην υπηρεσία του, όπως ο J.J.Quantz (φλαουτίστας και θεωρητικός, καθηγητής του βασιλιά), οι αδελφοί Benda, ο J.G.Graun (πρώτο

C.P.E. Bach

βιολί της βασιλικής ορχήστρας). Ίσως γι' αυτό ο C.P.E. να αισθανόταν ανικανοποίητος και κάπως αδικημένος, σε σχέση κυρίως με τον Quantz, που ο βασιλιάς προστάτευε και αγαπούσε ιδιαίτερα – ούτε ο μισθός του ήταν τόσο υψηλός ούτε το ταλέντο του τόσο αναγνωρισμένο, όσο θα ήθελε. Παρόλα αυτά, εκεί στην αυλή του Φρειδερίκου, είχε την ευκαιρία ο C.P.E. να σχετιστεί με διάφορους σημαντικούς διανοούμενους και μουσικούς της εποχής του, να αναπτύξει και να τελειοποιήσει το τόσο προσωπικό και αναγνωρισίμο ύφος της μουσικής του και να γράψει μερικά από τα σημαντικότερα έργα του. Εδώ έγραψε και την περίφημη Μέθοδό του για πληκτά όργανα (“Versuch uber die wahre Art das Clavier zu spielen”), που εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1753 (την ίδια περίοδο που κυκλοφόρησε η Μέθοδος φλάουτου και αισθητικής του Quantz και η Μέθοδος βιολιού του Leopold Mozart, έργα ανεκτίμητης αξίας για όποιον μελετά τη μουσική του 18ου αιώνα) και που είχε τόσο επιτυχία, ώστε το 1780 να βρίσκεται ήδη στην τρίτη έκδοση! Ο Haydn είπε χαρακτηριστικά για τη Μέθοδο ότι ήταν “η σχολή όλων των σχολών”.

Μετά από διάφορες αποτυχημένες προσπάθειες να αφήσει το Βερολίνο και την αυλή του Φρειδερίκου, ο C.P.E. κατάφερε επιτέλους το 1768 να πάρει την πολυπόθητη θέση του μουσικού διευθυντή στο Αμβούργο, αντικαθιστώντας το νονό του, G.P. Telemann. Εκεί, έγινε σύντομα ο σημαντικότερος μουσικός παράγοντας της περιοχής και, ως αρχιμουσικός, έγραψε μουσική για τις πέντε μεγάλες εκκλησίες της πόλης ταυτόχρονα, διηύθυνε κοντσέρτα και είχε όλη

την αναγνώριση και επιτυχία που επιθυμούσε. Ο Charles Burney, ο γνωστός ιστορικός μουσικής του 18ου αιώνα, έγραψε γι' αυτόν, αφού τον επισκέφτηκε το 1772: “Το Αμβούργο δεν έχει κανέναν άξιο μουσικό εκτός από τον Carl Philipp Emanuel Bach, μα αυτός αξίζει από μόνος του για τάγματα». Εκεί, στο Αμβούργο, έζησε ο C.P.E. το υπόλοιπο της ζωής του και πέθανε το 1788.

Η μουσική του C.P.E. Bach είναι ιδιαίτερα προσωπική και αυθεντική και δύσκολα μπορούμε να την κατατάξουμε σε ένα από τα στυλ μουσικής της εποχής του. Δεν ακολουθεί τη σχολή του Mannheim και αρνείται την ελαφρότητα του “style galant” και τη συμμετρία του κλασικισμού. Το ύφος της μουσικής του θα μπορούσε να συγκριθεί καλύτερα με το Sturm und Drang, λογοτεχνικό κίνημα που γεννήθηκε στη Γερμανία και έφτασε στο απόγειό του ανάμεσα στα 1750-1790, με κύριους εκπροσώπους τον Schiller και τον Goëthe. Πρόδρομος του ρομαντισμού, το Sturm und Drang (που μπορεί να μεταφραστεί ελεύθερα Καταιγίδα και Πάθος) είναι αντίθετο στο πνεύμα του Διαφωτισμού της εποχής και υποστηρίζει το συναίσθημα ενάντια στη λογική, πιστεύει στην ελευθερία χωρίς όρια και εξυμνεί τη φύση, την ιδιοφυΐα, την παθιασμένη αγάπη και τον έρωτα. Η μουσική του C.P.E. που χαρακτηρίζεται από μεγάλες αντιθέσεις, περιεργές και απότομες αλλαγές χαρακτήρα και ύφους, δυναμικής και τονικότητας, γεμάτη εκπλήξεις, έντονα πάθη και συγκρουόμενα συναίσθημα, ανορθόδοξη και απρόβλεπτη, ταιριάζει ιδιαίτερα με το ατίθασο και ρομαντικό πνεύμα του

Sturm und Drang.

Στο πρώτο μισό της δεκαετίας του 1750, ο C.P.E. Bach έγραψε 3 κοντσέρτα για βιολοντσέλο και ορχήστρα, κατά πάσα πιθανότητα για τον τσελλίστα Christian Friedrich Schale, που οργάνωνε κάθε εβδομάδα μια μουσική συγκέντρωση στο σπίτι του, στο Βερολίνο. Τα κοντσέρτα αυτά σώζονται σε τρεις εκδοχές το καθένα, για βιολοντσέλο, φλάουτο ή τσέμπαλο σόλο και ορχήστρα εγχόρδων, αλλά δυστυχώς δε γνωρίζουμε ποιο όργανο είχε καταρχήν στο νου του ο συνθέτης. Οι μεταγραφές τους όμως είναι ιδιαίτερα καλογραμμένες και ταιριάζουν απόλυτα στο χαρακτήρα και στην τεχνική του κάθε οργάνου.

Τα κοντσέρτα, λοιπόν, αυτά γράφτηκαν την εποχή που ο C.P.E. ήταν στην υπηρεσία του βασιλιά της Πρωσίας. Πού να φανταζόταν τότε ο Bach ότι, περίπου τρεις δεκαετίες μετά, ο διάδοχος και ανηψιός του βασιλιά, ο Friedrich Wilhelm II, ερασιτέχνης βιολοντσελλίστας και ακόμη πιο ενθουσιώδης λάτρης της μουσικής από το θείο του, θα συγκέντρωνε γύρω του, σ'εκείνη την ίδια αυλή του Potsdam και του Βερολίνου, τους σημαντικότερους τσελλίστες της εποχής του και θα ενέπνεε τους σημαντικότερους συνθέτες να γράψουν έργα για το όργανο αυτό, αλλάζοντας έτσι για πάντα την ιστορία του βιολοντσέλλου! Ο Carlo Graziani, ιταλός βιρτουόζος, ήταν ο πρώτος δάσκαλος του Φρειδερίκου Γουλιέλμου του Β' και μετά εργάστηκαν εκεί οι αδελφοί Jean Pierre και Jean Louis Duport, εξαιρετικοί και διάσημοι ήδη Γάλλοι τσελλίστες, ενώ ο Luigi Boccherini πληρωνόταν για να στέλνει από τη

μακρινή Ισπανία στο βασιλιά τα τελευταία έργα του για βιολοντσέλλο. Ο Haydn έγραψε τα 6 κουαρτέτα op.50 για το νέο μονάρχη και ο Mozart του αφιέρωσε τα 3 γνωστά "Πρωσικά κουαρτέτα", όπου περιέλαβε δύσκολα και σολιστικά μέρη για το τσέλλο. Ο νεαρός Beethoven του αφιέρωσε τις δύο πρώτες сонάτες του για πιάνο και βιολοντσέλλο op.5 και τις έπαιξε για πρώτη φορά το 1796 μπροστά στο βασιλιά, με τον J.L. Duport στο βιολοντσέλλο!

Το κοντσέρτο του C.P.E. Bach για βιολοντσέλο και ορχήστρα εγχόρδων σε λα ελάσσονα Wq. 170, "concerto a violoncello obligato, 2 violini, viola e basso di C.P.E. Bach" (όπως αναφέρει ο τίτλος του χειρογράφου, που βρίσκεται στην Πρωσική Κρατική Βιβλιοθήκη), γράφτηκε το 1750, τη χρονιά ακριβώς που πέθανε ο J.S. Bach, και είναι το πρώτο και σίγουρα το πιο μεγάλο, απαιτητικό και εκφραστικό από τα 3 κοντσέρτα.

Όπως όλη η μουσική του C.P.E., το κοντσέρτο ακολουθεί την αισθητική του Sturm und Drang και παρουσιάζει, ακόμα και μέσα στο ίδιο μέρος, διαφορετικά και αντίθετα συναισθήματα και πάθη, με ξαφνικές και βίαιες αλλαγές χαρακτήρα και ύφους. Η ορχήστρα ανοίγει το πρώτο μέρος θυελλώδης και ορμητική, σαν καταιγίδα, ίσως ακόμη πολεμόχαρη και ηρωική, αλλά, όταν ξαφνικά αρχίζει το σόλο, η αντίθεση είναι πολύ μεγάλη. Η πρώτη φράση του βιολοντσέλου, ήρεμη κι αργή, είναι σαν να φέρνει τη γαλήνη μετά την τρικυμία, σαν μια αναπάντεχη ηλιαιχίδα ανάμεσα από τα μαύρα σύννεφα, σαν την ειρήνη μετά τον πόλεμο! Ολόκληρο το κοντσέρτο

χαρακτηρίζεται από συνεχή διάλογο ή αντίλογο του βιολοντσέλου με την ορχήστρα.

Ο πρόωρος και έντονος ρομαντικός χαρακτήρας του κοντσέρτου του C.P.E., κάνει πολύ δελεαστική, για το σύγχρονο τσελίστα, τη σύγκριση με το γνωστό κοντσέρτο του Schumann για βιολοντσέλο και ορχήστρα: η ίδια τονικότητα, τα ελάσσονα, το ίδιο ποιητικό και μελαγχολικό ύφος στο πρώτο μέρος, οι πολύ κοντινές και απίστευτα σπασμωδικές και αποσπασματικές φράσεις του βιολοντσέλλου στο τρίτο μέρος, που μας θυμίζουν πόσο πρωτοποριακή και προφητική ήταν η μουσική του C.P.E. Bach.

Ο ίδιος ο σολίστας αναφέρει χαρακτηριστικά για το έργο:

«...Όλο τον τελευταίο καιρό, που μελετώ το κοντσέρτο του C.P.E., προσπαθώ (όπως με κάθε καινούριο έργο) να το κάνω δικό μου, παλεύοντας με το βιολοντσέλο και με τη μνήμη μου, για να ενστερνιστώ το βάθος και τη μελαγχολία του πρώτου μέρους, να νιώσω την απλή και όμορφη ροή της μελωδίας του δεύτερου και να απομνημονεύσω τις ελλειπτικές και αποσπασματικές, σαν σπαράγματα, φράσεις του τρίτου. Κι εκεί που διαβάζω ένα άρθρο για το συνθέτη και τη ζωή του ή που τραγουδώ μέσα μου για πολλοστή φορά μια από τις μελωδίες, πριν κοιμηθώ, ξάφνου οι εικόνες και οι ιδέες γίνονται καθαρές και ανεβαίνουν στην επιφάνεια: οι αδελφοί Durort, ο φιλόμουσος βασιλιάς (ο φλαουτίστας και ο τσελίστας), η τονικότητα, ο ...

Schumann! Κι έτσι αποφασίζω να συνθέσω τις cadenzas του συγκεκριμένου έργου και να συμπεριλάβω στην cadenza του πρώτου μέρους, την πρώτη και υπέροχη φράση του κοντσέρτου του Schumann, καθώς και ένα πέρασμα από την όμορφη μα και δύσκολη άσκηση σε λα ελάσσονα του J.L.Durort, αποδίδοντας φόρο τιμής με τον τρόπο μου στους βιολοντσελίστες του παρελθόντος και στην ιστορία του οργάνου που τόσο αγαπώ.

Όμως, την καλύτερη συμβουλή για την εκτέλεση του κοντσέρτου μου τη δίνει ο ίδιος ο Carl Philipp Emanuel στη Μέθοδό του»:

«Ένας μουσικός δεν προκαλεί συγκινήσεις, εάν δε νιώσει ο ίδιος συγκινημένος: είναι απαραίτητο να βάλει τον εαυτό του σε όλες τις ψυχολογικές καταστάσεις που θέλει να προκαλέσει στους ακροατές του και να δείξει με καθαρότητα τα συναισθήματά του, για να μπορέσει να τα μοιραστεί με τους άλλους καλύτερα. Σε περάσματα γλυκά και λυπημένα, πρέπει κι ο ίδιος να είναι γλυκός και λυπημένος. Πρέπει αυτό να μπορεί κανείς να το βλέπει και να το ακούει (...). Μόλις (ο μουσικός) εκφράσει μια ιδέα, εμφανίζεται άλλη, κι έτσι, χωρίς σταματημό, πρέπει να μεταμορφώνει τα πάθη του (...) (ο εκτελεστής) πρέπει να δοκιμάσει τα ίδια πάθη με αυτά που ο συνθέτης του κομματιού βίωσε κατά τη διάρκεια της σύνθεσης».

Δήμος Γκουνταρούλς, São Paulo 12.11.2007

GUSTAV MAHLER (1860-1911)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ.4 ΣΕ ΣΟΛ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΓΙΑ ΣΟΠΡΑΝΟ ΣΟΛΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ο μεγάλος Αυστριακός συνθέτης και μαέστρος Γκούσταβ Μά-λερ γεννήθηκε στην πόλη Κάλιστ της Βοημίας και πέθανε στη Βιέννη. Η καταγωγή του ήταν εβραϊκή, αλλά ο ίδιος έγινε χριστιανός.

Σπούδασε στο Ωδείο της Βιέννης πιάνο και σύνθεση και στο πανεπιστήμιο φιλοσοφία και ιστορία. Σε ηλικία 20 ετών διορίστηκε για πρώτη φορά μαέστρος στην πόλη Χάλλ. Από εκεί ακολούθησε μια σειρά διορισμών σε διάφορες πόλεις: Λουμπλιάνα, Κάσσελ, Πράγα, Βουδαπέστη, Αμβούργο, Λειψία κ.ά.

Τελικά πήρε τον σημαντικότερο διορισμό της σταδιοδρομίας του, του διευθυντή της Όπερας της Βιέννης (1897). Στη θέση αυτή έμεινε δέκα χρόνια. Στα 1907 διορίστηκε πρώτος μαέστρος στην Μετροπόλιταν Όπερα της Νέας Υόρκης και στα 1909 ανέλαβε τη διεύθυνση της Φιλαρμονικής της Νέας Υόρκης. Εν τω μεταξύ η υγεία του κλονίστηκε σοβαρά και στην επιστροφή του στη Βιέννη, στα 1911, πέθανε από πνευμονία σε ηλικία μόλις 51 χρόνων.

Ως μαέστρος απέκτησε μεγάλη φήμη για την τέλεια ισορρόπηση του ορχηστρικού συνόλου και την πιστή προσήλωσή του στις προθέσεις

των συνθετών. Ιδιαίτερο μεγάλο θαυμασμό δημιούργησε ως μαέστρος μελοδραματικής μουσικής.

Αλλά, η κυριότερη συμβολή του υπήρξε ασφαλώς το δημιουργικό του έργο. Και ενώ σ' όλη του τη σταδιοδρομία υπήρξε κυρίως ένας απaráμιλλος μαέστρος όπερας, ως συνθέτης εστράφη σχεδόν αποκλειστικά προς τη συμφωνική μουσική.

Εκτός από την ανέκδοτη όπερά του Αργοναύτες και μιαν άλλη ημιτελή, ο Μάλερ έγραψε εννέα συμφωνίες, όλες αληθινά συμφωνικά μνημεία. Επίσης, το περίφημο Τραγούδι της Γης για κοντράλτο, τενόρο και ορχήστρα, καθώς και πολλά τραγούδια.

Συχνά στις συμφωνίες του χρησιμοποιεί και φωνές (σολίστες ή και χορωδία), όπως ιδιαιτέρως στη δεύτερη συμφωνία με την επωνυμία Ανάσταση, την τρίτη, την τέταρτη, και την ογδόη, τη γνωστή ως Συμφωνία των χιλίων για οκτώ σολίστες, δύο μικτές χορωδίες, παιδική χορωδία και ορχήστρα.

Μεγάλο ενδιαφέρον έχει δημιουργηθεί γύρω από το έργο του Μάλερ κατά τις τελευταίες δε-

G. Mahler

καετίες, χάρη κυρίως στις υποδειγματικές εκτελέσεις του μεγάλου μαέστρου Μπρούνο Βάλτερ (1876-1962), που νέος υπήρξε στο Αμβούργο Βοηθός και ένθερμος κατόπιν θιασώ-της και προπαγανδιστής του έργου του Μάλερ.

Η 4η συμφωνία γράφτηκε ανάμεσα στα χρόνια 1899-1901 και δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση υπό τη διεύθυνση του συνθέτη στο Μόναχο, στα 1902. Η ενορχήστρωσή της είναι εκλεπτυσμένη και λιτή. Το αίσθημα που την κυριαρχεί είναι συγκρατημένη αισιοδοξία.

Η πρώτη κίνηση έχει μια κλασική καθ' αυτό απλότητα, τόσο στη μελωδική σύσταση των θεμάτων όσο και στη διαύγεια της αρμονίας και τη διαφάνεια της ενορχηστρώσεως.

Η δεύτερη κίνηση είναι ένα σκέρτσο με συγκρατημένο χορευτικό χαρακτήρα, ένα χαριτωμένο «λαϊντλερ» (αργό βαλς). Χαρακτηριστικό της είναι η χρήση ενός σόλο βιολιού, χορδισμένου κατά έναν τόνο ψηλότερα από το συνηθισμένο.

Η τρίτη, η πιο εμπνευσμένη, με τις υπέροχες

πλατειές και εκφραστικές μελωδικές της γραμμές, που περνούν από τη μια ομάδα στην άλλη, αποτελεί ένα εξαιρετο δείγμα της δυνάμεως που έχει ο μεγάλος αυτός συνθέτης να μετουσιώνει σε αρμονικά συγκρατημένους ήχους τα πιο βαθιά συναισθήματα.

Η τέταρτη κίνηση αποτελεί το κλειδί των προθέσεων του συνθέτη, που είναι η έκφραση της παιδικής χαράς, απλής και αθώας. Ο Μάλερ, όχι μονάχα προϋποθέτει εδώ το σόλο της σοπράνο, αλλά του δίνει την πρώτη θέση, ζητώντας στην παρτιτούρα «διακριτική συνοδεία του τρα-γουδιού». Το κείμενο είναι παρμένο από τη συλλογή λαϊκής ποίησης Des Knaben Wunderhorn.

Οι απλές μελωδικές γραμμές έχουν δημοτικοφανή σχεδόν χαρακτήρα. Τα παιδιά, κατά το κείμενο, βρίσκονται στον Παράδεισο, πηδούν και τραγουδούν υπό το αγαθό βλέμμα του Αγίου Πέτρου. Το όλο σκηνικό κινείται μέσα σε μian ατμόσφαιρα ουράνιας γαλήνης.

+ Σόλων Μιχαηλίδης

Friday **30**th
November 2007

PROGRAM

Thessaloniki Concert Hall
at 21:00

Karolos Trikolidis
conductor

Siranous Tsalikian
soprano

Dimos Goudaroulis
violoncello

J. S. Bach (1685-1750)

Suite No 3 for violoncello solo in C-major,
Op. BWV 1009
Duration: 13'

C. P. E. Bach (1714-1788)

Concerto for violoncello, strings and
basso continuo in A-minor, Wq. 170
Basso continuo: **Markellos Chrysikopoulos**
Duration: 25'

I. Allegro assai
II. Andante
III. Allegro assai

INTERMISSION

G. Mahler (1860-1911)

Symphony No. 4 in G-minor
Duration: 54'

I. Moderato
II. Movimento con comodo, senza fretta
III. Tranquillo (Poco adagio)
IV. Molto piacevole

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται στους εκατό περίπου μουσικούς με διευθυντή τον αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές συναυλίες της καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βωβού κινηματογράφου, κ.ά. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ., συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, L. Pavarotti, J. Anderson, S. Accardo, A. Ciccolini, S. Mintz, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, C. Mandeal, N. Gutman, M. Maisky, K. Κατσαρής, Λ. Καβάκος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, V. Tretjakov, V. Spinakov, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, K. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, Μ. Τιρίμο, Θ. Κερκέζος, κ.ά.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μου-

© Ν. Στυλιανίδης

σικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται επίσης στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια»-Κύπρος, International Festival Zino Francescatti-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Balénθια, κ.ά.).

Τον Φεβρουάριο του 2007 η παραγωγή της ΚΟΘ "Impressions for saxophone and orchestra", με σολίστα τον Θεόδωρο Κερκέζο και διευθυντή ορχήστρας τον Μύρωνα Μιχαηλίδη, απέσπασε το βραβείο ποιοτικής δισκογραφίας Pizzicato "Supersonic".

Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.tssso.gr

ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

διευθυντής ορχήστρας

Γεννήθηκε το 1947 στο Bad Ausse της Αυστρίας από μητέρα Αυστριακή και πατέρα Έλληνα.

Σπούδασε στις Ανώτατες Μουσικές Σχολές της Βιέννης και του Σάλτσμπουργκ βιολί με τον Günther Pichler, σύνθεση με τον Alfred Uhl και κρουστά με τον Richard Hochrainer. Εκπαιδεύτηκε στη διεύθυνση ορχήστρας από τους Hans Swarowsky και Μιλτιάδη Καρύδη. Έλαβε μέρος σαν ενεργό μέλος σε σεμινάρια με τους Franco Ferrara, Bruno Maderna, Herbert von Karajan, Sir Adrian Boult, Milan Horvat και εργάστηκε ως βοηθός μαζί τους, καθώς και με τον Giuseppe Patanae.

Διακρίθηκε με πρώτα βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς στη Μπεζανσόν (1970), στη Φλωρεντία (1971) και στη Βουδαπέστη 1977, όπου και του απονεμήθηκαν όλα τα, δώδεκα, ειδικά βραβεία. Σε διαγωνισμό στο Παρίσι (1977) διακρίθηκε ως ο μοναδικός Ευρωπαίος υπότροφος στη θέση του βοηθού μαέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας της Βοστώνης κατά το Φεστιβάλ του Tanglewood, όπου συνεργάστηκε με τους L. Bernstein, S. Ozawa, A. Previn, G. Schuler και Θ. Αντωνίου.

Από 25 χρόνων εργάζεται συνεχώς σε μόνιμες θέσεις. Από το 1972 μέχρι σήμερα είναι μόνιμος αρχιμουσικός της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Επίσης, εργάστηκε ως πρώτος μαέστρος σε διάφορες όπερες στη Γερμανία και Ουγγαρία (1973-1980) και ως μόνιμος μαέστρος του Γαλλικού Εθνικού Μπαλέτου "Roland Petit" στη Μασσαλία, με περιοδείες σε όλη την Ευρώπη (1979-1984). Υπήρξε μόνιμος φιλοξενούμενος μαέστρος

της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ισλανδίας (1984-1987) και, από το 1991, Γενικός Μουσικός Διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Debrecen της Ουγγαρίας.

Ως φιλοξενούμενος μαέστρος έχει διευθύνει επανειλημμένα πάνω από εκατό ορχήστρες στην Ευρώπη, Αυστραλία, Ρωσία και Ιαπωνία. Εμφανίστηκε με την Orchestre Nationale O.R.T.F. στο Παρίσι και στο Φεστιβάλ της Μπεζανσόν, με την Κρατική Ορχήστρα της Ρωσίας στη Μόσχα, με τις Συμφωνικές Ορχήστρες Βερολίνου, Νυρεμβέργης, Πράγας, Μελβούρνης, Ουγγρικής Ραδιοτηλεόρασης και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης. Διύθυσε επίσης την B.B.C. National Orchestra στο Κάρντιφ της Ουαλίας, τις Ραδιοφωνικές Ορχήστρες του Ελσίνκι, της Σόφιας και του Βουκουρεστίου, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, της Σλοβενίας και της Αρμενίας όπως και τις Ορχήστρες Gulbenkjan στη Λισαβόνα και George Enescu Philharmonie στο Βουκουρέστι. Εμφανίστηκε στα Διεθνή Φεστιβάλ Δρέσδης, Παρισιού, Αθήνας, Βουδαπέστης, Βιέννης, Αιξ-Αν-Προβάνς κ.ά.

Πραγματοποίησε ραδιοφωνικές εγγραφές και τηλεοπτικές συναυλίες με το ABC, BBC, ORTF, RAI, WDR, ORF, MRT, NRO κ.ά., καθώς και εγγραφές δίσκων με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης, τη Συμφωνική Ορχήστρα Gulbenkjan της Λισαβώνας και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας, με έργα σύγχρονων συνθετών.

ΣΙΡΑΝΟΥΣ ΤΣΑΛΙΚΙΑΝ σοπράνο

Η σοπράνο Σιρανούς Τσαλικιάν αποφοίτησε από το Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης με Πτυχίο Αρμονίας και Δίπλωμα Μονωδίας (τάξη Βαρβάρας Τσαμπαλή). Ολοκλήρωσε τις σπουδές της με το Δίπλωμα της Σχολής Όπερας στη Μουσική Ακαδημία της Βιέννης, όπου μελέτησε με την Ελένη Καρούσο (τραγούδι), την Edith Mathis (Lied-Oratorio) και τον Curt Malm (Σχολή Όπερας).

Έχει πλούσια παρουσία στην Ελλάδα και το εξωτερικό, με ένα ευρύ ρεπερτόριο που περιλαμβάνει περισσότερους από 30 ρόλους όπερας, οπερέτας και μιούζικαλ.

Ως μόνιμη σολίστ του θεάτρου Dessau (Γερμανία) ερμήνευσε σημαντικούς ρόλους του ρεπερτορίου της, υπό την καθοδήγηση του αρχιμουσικού C. Kalmar και του σκηνοθέτη J. Felsenstein, και συμμετείχε σε περιοδείες του θεάτρου στη Γερμανία και την Ελβετία. Παράλληλα εμφανίστηκε στη Volksoper της Βιέννης, όπου κλήθηκε επί δύο συνεχείς χρονιές για να ερμηνεύσει το ρόλο της Tytania στο Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας του Britten.

Έχει συνεργαστεί με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών στις όπερες Orfeo ed Euridice (Amore), Die Frau ohne Schatten (Falke) και Die Zauberflöte (Paragena), με την Εθνική Λυρική Σκηνή στις παραγωγές Il Barbiere di Siviglia

(Rosina), Il Matrimonio Segreto (Carolina), Der Rosenkavalier (Sophie), Il Capello di Paglia di Firenze (Elena), Carmen (Frasquita) και Die Fledermaus (Adele), και με την Όπερα Θεσσαλονίκης στις όπερες A Midsummer Night's Dream (Tytania), Orfeo ed Euridice (Amore), Gianni Schicchi (Lauretta), Un Ballo in Maschera (Oscar), La Bohème (Musetta) και Die Fledermaus (Adele).

Ως σολίστ έχει συμπράξει με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης σε άριες από όπερες και με τη Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης σε άριες κοντσέρτου του Mozart και στα ορατόρια Christus am Ölberge του Beethoven, Requiem του Mozart, Te Deum του Charpentier και Gloria του Vivaldi. Έχει επίσης εμφανιστεί στα πλαίσια του Φεστιβάλ των Δημητρίων και του Φεστιβάλ Θρησκευτικής Μουσικής Πάτμου.

Το ρεπερτόριο που έχει παρουσιάσει στα ατομικά της ρεσιτάλ περιλαμβάνει Lieder των Brahms, Schubert, Mendelssohn, Mahler, Wolf, R. Strauss, Ravel, Gomidas, Ριάδη, Καλομοίρη και Κωνσταντινίδη. Για τα ρεσιτάλ και τις παραστάσεις της έχει αποσπάσει θερμά σχόλια από τον ελληνικό και το διεθνή τύπο.

Διδάσκει Μονωδία στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης.

ΔΗΜΟΣ ΓΚΟΥΝΤΑΡΟΥΛΗΣ βιολοντσέλο

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1970. Σπούδασε βιολοντσέλο στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και το 1988 πήρε το δίπλωμά του με «άριστα παμπηφεί». Έχοντας κερδίσει υποτροφία από τη γαλλική κυβέρνηση συνέχισε τις σπουδές του στο Παρίσι κοντά στους Philippe Muller και Reine Flachot στο "Ecole Normale de Musique", όπου απέκτησε το δίπλωμα "Supérieur d' Execution".

Στο Παρίσι συμμετείχε συστηματικά σε συναυλίες μουσικής δωματίου και σε σύνολα τζαζ μουσικής, συνθέτοντας και παίζοντας με μουσικούς από όλο τον κόσμο, εξερευνώντας και δημιουργώντας νέες δυνατότητες για το τσέλο. Δημιούργησε το δικό του συγκρότημα με τους Wayne Dockery στο μπάσο, Bob Demeo στα ντραμς και το μυθικό Horace Parlan στο πιάνο. Επίσης, έπαιξε με διάσημους μουσικούς της τζαζ, όπως οι Jackie McLean, Max Roach, Kirk Lightsey, Bob Mover, Steve Pott και Stéphane Grappelli. Αρκετές φορές συνεργάστηκε με το μουσικό Hamed Bouzzine, με τον οποίο μάλιστα πραγματοποίησε

πολλές περιοδείες στη Γαλλία, το Βέλγιο, την Ελβετία και την Τυνησία και μαζί κυκλοφόρησαν το CD "Fragments d' épopée Touareg", το οποίο απέσπασε 4 αστέρια στο "Le Monde de la Musique".

Το 1996 μετακόμισε στη Βραζιλία. Από τότε εργάζεται κυρίως στην ιστορική ερμηνεία της πρώιμης μουσικής. Δημιούργησε το συγκρότημα *Triplo Continuo*, το οποίο εδώ και δέκα χρόνια παρουσιάζει ένα μπαρόκ τσέλο ρεπερτόριο. Το 1997 ηχογράφησε με έργα σόλο το CD "Introvisation" και την ίδια χρονιά συνεργάστηκε με κορυφαίους βραζιλιάνους μουσικούς σε διάφορα είδη μουσικής. Έγινε μέλος του συγκροτήματος *Grupo Novo Horizonte* του Vox Brasiliensis, υπό τη διεύθυνση του Ricardo Kaji και της *Orquestra Popular de Cãmara* και συνεργάστηκε με μουσικούς, όπως οι Hermeto Pascoal, Egberto Gismonti και Carioca, δίνοντας συναυλίες στα κυριότερα φεστιβάλ και τις μεγαλύτερες αίθουσες μουσικής της Βραζιλίας.

Ως πολυτάλαντος και δραστήριος τσελίστας ο Δήμος Γκουνταρούλης ανήκει στη νέα γενιά των μουσικών που παρουσιάζει ποικίλα είδη μουσικής, τόσο σε παραδοσιακά όσο και σε σύγχρονα μουσικά όργανα. Είναι καθηγητής τσέλου στο πανεπιστήμιο *State University of Campinas-UNICAMP*. Οι πρόσφατες δραστηριότητές του επικεντρώνονται στην πραγματοποίηση ρεσιτάλ με ρεπερτόριο τις σουίτες του J.S. Bach σε εκτέλεση για σόλο τσέλο. Έχει συνεργαστεί με την Κρατική Ορχήστρα της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, αλλά και με ποικίλες ορχήστρες της Βραζιλίας. Επίσης, με μουσικούς εξειδικευμένους στην μπαρόκ μουσική, όπως οι Mandredo Kraemer, Luis Otávio Santos, Ricardo Kanjii, Job ter Haar και με το ολλανδικό συγκρότημα *Musica ad Rhenum* σε χώρους συναυλιών όπως το Concertgebouw στο Άμστερνταμ, το Petit Palais στο Παρίσι και το Gulbenkian Foundation στην Πορτογαλία. Ακόμα, έχει εμφανιστεί με τον Nicolau de Figueriredo και με το γνωστό σαξο-

φωνίστα Lee Konitz. Το Σεπτέμβριο του 2003 απέσπασε το βραβείο *Carlos Gomes Prize* στη Βραζιλία, ως ο καλύτερος σολίστας της χρονιάς. Στο πρόγραμμά του συμπεριλαμβάνονται συχνές περιοδείες στην Ευρώπη, τη Λατινική Αμερική, τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά.

Ο Δήμος Γκουνταρούλης χρησιμοποιεί ένα γαλλικό τσέλο του 18^{ου} αιώνα και ένα γερμανικό τσέλο πίκολο του 17^{ου} αιώνα.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ ΚΟΘ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικολίδης

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α΄
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti
Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφίνοπούλου
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Στράτος Κακάμπουρας
Έκτορας Λάμπας
Γιώργος Γαρυφαλλάς

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ
Κορυφαίοι Α΄
Ανθούλα Τζίμα
Ντάρια Κάτσιου

Κορυφαίοι Β΄
Αλκέτας Τζιαφέρης
Tutti
Μίμης Τοπτσιδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόνη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Μικέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζιδης
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή

ΒΙΟΛΕΣ
Κορυφαίοι Α΄
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β΄
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτσιπ
Tutti
Φελίτσια Ποπικά
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ
Κορυφαίοι Α΄
Βασίλης Σαΐτης
Απόστολος Χανδράκης
Κορυφαίοι Β΄
Ευαγγελία-Μυρτώ Μανώλα
Tutti
Ανθούλα Κοντογιαννάκη
Γιώργος Μανώλας
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ
Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Γράλιστας
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδα Κυρίδης
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Νικόλαος Δημόπουλος

Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Κανάτσος
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti
Νίκος Κουκλής

ΟΜΠΟΕ
Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Ραζάκωφ
Κωνσταντίνος Χασιώτης
Tutti
Θωμάς Μπριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γρασινίδης
Κορυφαίοι Β΄
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης
Κορυφαίοι Β΄
Κώστας Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαρίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ
Κορυφαίοι Α΄
Μανώλης Ιορδανίδης
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Κορυφαίοι Β΄
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζό
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ
Κορυφαίοι Α΄
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας

Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Λασκαριδης
Tutti
Γιάννης Σισμανίδης
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Κορυφαίοι Α΄
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνης
Κορυφαίοι Β΄
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ
Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ
Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Βίττης
Μαργαρίτα Κουρτπαρασιδου

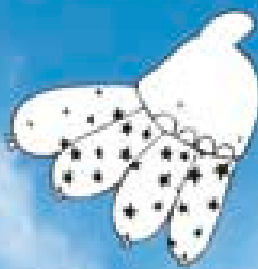
ΚΡΟΥΣΤΑ
Κορυφαίοι Β΄
Κώστας Χανής
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ
Κορυφαίοι Α΄
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ
Κορυφαίοι Α΄
Μαρίλενα Λιακοπούλου

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:
Οι μόνιμοι μουσικοί της ΚΟΘ αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Έφορος ΚΟΘ
Ελένη Μπουλασίκη
Αναπληρωτής Εφόρου ΚΟΘ
Στράτος Κακάμπουρας
Φροντιστές ΚΟΘ
Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμψής

Classical Hotels

for an exciting stay

King George Palace (Athens) | N.J.V. Athens Plaza (Athens) | Athens Imperial (Athens) | Baby Grand Hotel (Athens) | Grand O' Hotel (Athens) | Acropol (Athens)
Vouliagmeni Suites (Athens) | Makedonia Palace (Thessaloniki) | Larissa Imperial (Larissa) | Filoxenia (Kalamata) | Egnatia Grand (Alexandroupoli) | Astir Hotel (Alexandroupoli)
Plaza Spa Suites (Rethymno) | Leoniki Residence (Rethymno) | Sheraton Sofia Hotel Balkan & Casino (Sofia, Bulgaria) | Metropol (Belgrade, Serbia)
Opening soon: Pilon, Mykonos, Bodrum (Turkey)

Central Reservations: Tel. 801 801 70 70, +30 210 37 43 590
www.classicalhotels.com

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΚΟΘ

	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Πλατεία Α'	25 €	20 €	10 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	20 €	15 €	7 €
Εξώστης	15 €	10 €	7 €

Μειωμένο* - Ομαδικό

Πλατεία - Θεωρεία	15 €	10 €	--- **
Εξώστης	10 €	7 €	---

* εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδίων

** Στην 3η κατηγορία δεν ισχύουν τα μειωμένα εισιτήρια

Οικογενειακό	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Πλατεία Α'	50 €	40 €	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	40 €	30 €	14 €
Εξώστης	30 €	20 €	14 €

1η κατηγορία: Συναυλίες: 16/9, 25/10, 9/11, 7/12

2η κατηγορία: Συναυλίες: 28/9, 23/11, 30/11

3η κατηγορία: Συναυλίες: 31/10

ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ [-25%]

Α' ΠΑΚΕΤΟ - 8 συναυλίες [16/9, 28/9, 25/10, 31/10, 9/11, 23/11, 30/11, 7/12]

Πλατεία Α'	130 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	100 €
Εξώστης	75 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	50 €

Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')

Β' ΠΑΚΕΤΟ - 4 συναυλίες [16/9, 28/9, 25/10, 31/10]

Πλατεία Α'	65 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	50 €
Εξώστης	35 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	25 €

Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')

Γ' ΠΑΚΕΤΟ - 4 συναυλίες [9/11, 23/11, 30/11, 7/12]

Πλατεία Α'	70 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	55 €
Εξώστης	40 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	25 €

Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλέφωνο:
2310 589 164

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της ΚΟΘ (Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών), Δευτέρα έως Παρασκευή 10:00-16:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας το ταμείο της ΚΟΘ λειτουργεί 10:00-13:00 (Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών) και 19:00-21:00 (στο χώρο της συναυλίας)

Τηλέφωνο ταμείου ΚΟΘ: **2310 236 990**

Εισιτήρια προπωλούνται από τα εκδοτήρια της πλατείας Αριστοτέλους από τα καταστήματα i-stores (www.i-stores.gr):

Καστρισιού 1, Πλατεία Άθωνος, Θεσσαλονίκη, 2310 282 020

Κ. Καραμανλή 153, Ιωνία-Θεσσαλονίκη, 2310 784 166

Μητρ. Καλλίδου 98, Καλαμαριά-Θεσσαλονίκη
Αθναγόρου 5, Κ. Τούμπα - Θεσσαλονίκη
Μακρυγιάννη 98, Σταυρούπολη-Θεσσαλονίκη, 2310 655 513

Τηλ. πληροφοριών και κρατήσεων εισιτηρίων i-stores: 801 11 15 16 17 (αστική χρέωση)

Ιστοσελίδα: **www.tso.gr**

Ομαδικό εισιτήριο

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό) ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της ΚΟΘ

Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και πάνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΘ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μύρων Μιχαηλίδης

e-mail: director@tsso.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Φίλιππος Χατζησίμου

Τηλ. 2310 589160

e-mail: philh@tsso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Μίνα Παπακωνσταντίνου

Τηλ. 2310 589162

e-mail: secretary@tsso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ - ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Βαγγέλης Γισημακόπουλος

Τηλ. 2310 589165

e-mail: vangelis@tsso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Μαρία Νιμπή

Τηλ. 2310 589163

e-mail: maria@tsso.gr

Νίκος Κυριακού

Τηλ. 2310 589164

e-mail: info@tsso.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Στεφανία Γιάντση

Τηλ. 2310 589157

Μανώλης Αδάμος

Τηλ. 2310 589159

e-mail: economics@tsso.gr

ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Νίκος Κυριακού

Τηλ. 2310 589164

e-mail: info@tsso.gr

Εξωτερική Συνεργάτιδα

Πηνελόπη Μπαρμπετάκη

Τηλ. 210 7608093

e-mail: pbarbe@otenet.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ-

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοδώρα Καραμανίδου

Τηλ. 2310 589166

e-mail: library@tsso.gr

ΤΑΜΙΑΣ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Έλενα Παράσχου

Τηλ. 2310 236990

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μονή Λαζαριστών,

Κολοκοτρώνη 21

564 30 Θεσσαλονίκη

Τηλ. 2310 589162-5

Fax. 2310 604854

ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΟΚΙΜΩΝ ΚΟΘ

(πρώην κινηματοθέατρο Παλλάς)

Λεωφ. Νίκης 73,

546 22 Θεσσαλονίκη

Ιστοσελίδα ΚΟΘ: www.tsso.gr

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

